(ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನಿಂದ ಓದಿರದವರು, ಮೊದಲು ಪುಟ ನಾಲ್ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಇದನ್ನು ನಂತರ ಓದಬಹುದು)

ಕಾಡಿನ codeಕೋಣ....

ಮುಂಜಾನೆ ಎಂಟಾಗಿತ್ತು, ಏಳೋಕೆ ಮನಸೇ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದು ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ಮುಂಜಾನೆ ಹಗಲುಗನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ, ಇವಳು ಸುಮಾರು ಏಳು ಘಂಟೆಗೇ ಎದ್ದಿರಬೇಕು, ದಿನಾಲೂ ಕಾಡಿಸಿ ಏಳಿಸೋದು ಇದ್ದೇ ಇದೆ, ಇಂದಾದರೂ ರಜೆ ಪಾಪ ಮಲಗಲಿ ಬಿಡು ಅಂತ ಅವಳೂ ಏಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ, ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಮೋಡ ಕವಿದು, ಜೂರು ಹನಿ ಹನಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ತಣ್ಣನೆ ಸೂಸುಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಹೊದ್ದು ಮಲಗಿದ್ರೆ ಏನು ಸುಖ ಅಂತೀರಾ, ಈಗ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಚಹ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೂ ಘಂಟೆ ಎರಡು ಘಂಟೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿದರೆ ಕೇಳಿ.

ಅವಳ ಕರೆದು ಕೇಳಿದರಾಯ್ತು ಅಂತ ಎದ್ದು ಅಲ್ಲೇ ಕೂತೆ, "ರೀ" ಅಂದ್ಲು ಮಂಚ ಕದಲಿ ಸದ್ದು ಕೇಳಿರಬೇಕು, "ಹಾಂ ಎದ್ದೆ ಎದ್ದೆ ಟೀ ಕೊಡ್ತೀಯಾ" ಅಂದೆ, "ಹೂಂ ಹಾಲು ಕರೆಯೋಕೆ ಹೋಗೋಣಂತೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ ಏನೊ ಹೇಳ್ತೀದಾರೆ ನೋಡಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ" ಅಂದ್ಲು, ಹಾಲು ಕರೆಯೋದಾ, ನಾವ್ಯಾವಾಗ ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕಿದ್ವಿ, ಒಮ್ಮೆ ಚಿವುಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ ಇನ್ನೂ ಕನಸಲ್ಲಿ ಇದ್ದೀನೇನೊ ಅಂತ,(ಹೇ ನಾನೇ ಚಿವುಟಿಕೊಂಡ್ರೆ ಕನಸಲ್ಲೂ ನೋವಾಗುತ್ತೆ!) ಅವಳನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿ ಖಚಿತ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡೋಣ ಅಂತ "ಇದೇನು ಕನಸಾ" ಅಂದೆ, "ಬಂದೆ ತಾಳಿ ಚಿವುಟಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ" ಅಂದ್ಲು, ಅಯ್ಯೋ ಅವಳು ಚಿವುಟೋದಾ!, ಸಿಕ್ರೆ ಚಾನ್ಸು ಬಿಡ್ತಾಳಾ ಅಂತಾ ಹೆದರಿ, ಇದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ದೆ ಹಾರಿಹೋಗಿ "ಏ ಕನಸಲ್ಲ, ಕನಸಲ್ಲ... ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಬಿಡು, ಅಂದ ಹಾಗೆ ಏನೊ ನಮ್ಮ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟು ಏನೋ ಹೇಳ್ತಾ ಇದಾರೆ ಅಂತಿದ್ದೆ, ಮೊದಲೇ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟು ಮಹಿಳಾ ಮೀಸಲಾತಿ ಜಾರಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ರೊ ಏನ್ ಕಥೆ!" ಅಂದೆ, ಅದರಿಂದ ಏನು ಉಪಯೋಗ ಆಗುತ್ತೊ ಇಲ್ವೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಆದ್ರೆ, ಇವಳು ನನ್ನ ಸಂಬಳದಲ್ಲಿ ತನಗಿಷ್ಟು ಮೀಸಲು ಬೇಕು ಅಂತ ಹಕ್ಕು ಸಾಧಿಸಿ ಬಿಡ್ತಾಳೆ ಅನ್ನೊ ಭಯ ನಂಗೆ!. "ರೀ ಅದಲ್ಲ ಇಲ್ನೋಡಿ, **ಸೇ ನೋ ಟು ಬ್ಯಾಂಗಲೋರ್, ಸೇ ಯೆಸ್ ಟು ಬಫೆಲೊ** ಅಂತೀದಾರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟು, ಎಮ್ಮೆ ಕೋಣಾ ಸಾಕಿಕೊಂಡು ಹಾಲು ಕರೆಯೋಕೆ ಹೋಗಿ ಅಂತೀದಾರೆ, ಅಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಲಿರೊ ಮಾವ ಏನದ್ರೂ ಅವರನ್ನ ಭೇಟಿ ಆಗಿ ಈ ಐಡಿಯಾ ಕೊಟ್ಟು ಬಂದ್ರಾ ಅಂತಾ.." ಅಂದ್ಲು, ಅಲ್ಲಾ ಅಮೇರಿಕಾ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟು ನಮ್ಮ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟು ಆಗಿದ್ದು ಯಾವಾಗ ಅಂತ, ಏನು ಅಮೇರಿಕಾ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲ್ಸಾ ಮಾಡ್ತೀವಿ ಅಂತ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೇ ಕಳಿಸಿಬಿಡ್ತೀದಾಳಲ್ಲ, ಅಂತಾ ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ ಅನಿಸಿದ್ರೂ, ಬೇಡ ಬಿಡು ಅಂತ ಬಿಟ್ಟು, ಅವಳು ಅದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿದ ರೀತಿಗೆ ನಗು ಬಂದು "ಲೇ ಬಫೆಲೊ ಅಂದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಊರು, ಅಲ್ಲಿ ಕಂಪನಿ ಬೆಳೆಸಿ ಅಂತಾ ಹೇಳ್ತೀದಾರೆ, ನಮಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಕೋಣ ಸಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿ ಅಂತಲ್ಲ" ಅಂದೆ.

ಹಳ್ಳೀಲಿರೊ ಮಾವನಿಗೆ ರಿಸೆಶನ್ ಕೆಲ್ಸಾ ಎಲ್ಲ ಹೋಗ್ತಾ ಇವೆ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ, "ಏಯ ಏನ್ ಚಿಂತೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ ಎರಡು ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕಿದರೆ ಜೀವನಾ ಆಗ್ತದೆ" ಅಂತ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದ! ಅವ್ನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಮಟ್ಟಿಗೆ, ಈಗ ಅದ್ದನ್ನೇ ಇವರು ಹೇಳ್ತಾ ಇದಾರೆ ಅಂತ ನನ್ನಾಕೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಫೆಲೊ, ಬೈಸನು, ಅಂದ್ರೆ ಕೋಣ, ಕಾಡುಕೋಣ ಹಾಗೆ ಎಮ್ಮೆ ಕೂಡ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಿರಬೇಕು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ರೆ ಏನ್ ಮಾಡ್ತೀರಾ. ಅವಳು ಒಳಗೆ ಬಂದು ಕೂತು, "ನನಗೇ ಹೇಗ್ರೀ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು, ಬಫೆಲೊ ಅಂತ ಊರು ಇರತ್ತೆ ಅಂತ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆಯಲ್ಲ ಕೋಣನಕುಂಟೆ, ಎಮ್ಮಿಕೇರಿ ಅಂತ ಆ ಥರ ಇದೂ ಬಿಡಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ" ಅಂದ್ಲು, "ಹೂಂ ಅದೇ ನೋಡು" ಅಂದೆ. "ರೀ ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಕಥೆ" ಅಂದ್ಲು, "ನಮ್ಮ ಕಥೆನಾ, ಅದೊಂದು ಒಂಥರಾ ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನ ಕಥೆ" ಅಂದೆ "ಓಹ್, ಆ ಥರಾ ಕಥೆನಾ! ರೀ ಹೇಳಿ ಪ್ಲೀಜ್...." ಅಂತಂದ್ಲು, "ಲೇ ಮುಂಜಾನೆ ಮುಂಜಾನೆ ಕಥೆನಾ, ಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗೋವಾಗ" ಅಂತ ಎದ್ದೇಳೋಕೆ ನೋಡಿದೆ, ಹೊದಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ನನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ "ಈಗ ಹೇಳ್ತೀರೊ ಇಲ್ವೊ" ಅಂತೆ ರಚ್ಚೆ ಹಿಡಿದಳು, ಇನ್ನು ಕಥೇ ಹೇಳದೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವಳಿಗಾಗಿ ಕಥೆ ಕಟ್ಟತೊಡಗಿದೆ...

ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದಿತ್ತು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ, ಕಾನನದೂರು ತತ್ತರಿಸಿತ್ತು, ಆ ಬರಗಾಲದ ಕಾವು ಹಳ್ಳಿಯೂರಿಗೆ ತಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲ, ಹಳ್ಳಿಯೂರು ಕೂಡ ಕಾನನದ ಚುನಾವಣೆಯ ಎದುರು ನೋಡುತಿತ್ತು, ಆರಿಸಿ ಬರಲು, ಚುನಾವಣೆಗೆ ನಿಂತ ಹುಲಿರಾಯ, ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ, ಕಾನನದ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನೇ ಬೆಂಬಲಿಸುವಂತೆ... ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯ ತೋಳಗಳನ್ನು ಸದೆ ಬಡೆಯುತ್ತೇನೆ, ಇಲ್ಲಿ ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಡೋದಿಲ್ಲ, ಅಂತ ಕುರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸೆಳೆದರೆ, ಮರಗಳನ್ನು ನೆಡುತ್ತೇನೆ, ಹಸಿರು ಬೆಳೆಸುತ್ತೇನೆ ಅಂತಿದ್ದಂಗೆ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಹಣ್ಣಿನಾಸೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕಾನನದ ಕೋಣಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೊಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿಮಗೆ ಕೆಲಸ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಅಂತ ಹೇಳಿಕೆ, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಎತ್ತು ಹಸುಗಳು ಕಾನನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದವೆಂದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ಬೇಸತ್ತಿದ್ದ ಅವೂ ಖುಷಿಯಾಗಿದ್ದವು, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹೋರಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಹೊಲಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ನಮಗೂ ಕೆಲ್ಸ ಸಿಗುತ್ತೆಂದು ಖುಷಿ ಪಟ್ಟವು.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಚುನಾವಣೆ ಮುಗಿಯಿತು, ಹುಲಿರಾಯ ಆರಿಸಿ ಬಂದ, ಕಾನನದ ತುಂಬ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿದ್ದವು, ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಿತ್ತು, ಒಂದೊಂದೇ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಶುರುವಾದವು, ಹಾಗೆ ಬಂದದ್ದೆ ಕಾನನದ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಕೋಣಗಳ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮೊದಲೇ ಬರಗಾಲ ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತನೆಯಿಲ್ಲ, ಬೆಳೆಯಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ, ಕೋಣಗಳು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದವು. ಹುಲಿರಾಯನ ಮುಂದೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಂತು, ಮೊದಲೇ ಬರಗಾಲ ಕೋಣಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಅಂದ್ರೆ ಜಮೀನುದಾರರು ಎಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟಾರು, ಜಮೀನುದಾರರೇ, ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜಗಳಿಗೆ ಹುಲಿರಾಯನಿಂದ ಏನಾದರೂ ಕಡಿತ, ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸಿಗುತ್ತೊ ಅಂತ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಿ. ಹುಲಿರಾಯ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ, ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ನೋಡಿದಾಗ ಕಾನನದ ಬಹಳ ಕೆಲಸ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹೋರಿ, ಎತ್ತುಗಳಿಂದಾಗುತ್ತಿದೆ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಬಂತು, ಹುಲಿರಾಯನಿಗೆ ಸಧ್ಯದ ಪರಿಹಾರ ಬೇಕಿತ್ತು, ಅದಕ್ಕೇ **"ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹೋರಿಗಳು ಬೇಡ, ಕಾನನದ ಕಾಡುಕೊಣಗಳೇ ಸರಿ"** ಅಂತ ಫರ್ಮಾನು ಹೊರಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ...

ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿತು, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಕಥೆ ಮುಗಿಯಿತು ಅಂದ್ರು, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹೋರಿ ಎತ್ತುಗಳು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾದವು, ಎತ್ತುಗಳ ಜೀವನ ಎತ್ತೊ ಎನ್ನೋಹಾಗೆ ಆಯಿತು, ಕಾನನದೂರಿನ ಕೋಣಗಳಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಜಮೀನುದಾರರಲ್ಲಿ ತಳಮಳ ಶುರುವಾಯ್ತು, ಕಾನನದ ಕೋಣಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಸಬ್ಸಿಡಿ, ಬಿತ್ತನೆ ಬೀಜ, ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಹೊಲಗಳು, ಕೊಡುವುದೇನೊ ಸರಿ ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವೇ ಅನ್ನೊ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎದುರಾಯಿತು.

ಕಾನನದಲ್ಲಿ ಮೊದ ಮೊದಲು ಒಕ್ಕಲುತನ ಶುರುವಾದಾಗ ಬೆರಳೆಣಿಕೆಯಷ್ಟೇ ಕೋಣಗಳಿದ್ದವು ಅವೇ ಊಳುತ್ತಿದ್ದವು, ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು, ಬೆಳೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹೊಲಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು, ಊಳಲು, ನೇಗಿಲು ಎಳೆಯಲು ಬಂಡಿ(ಚಕ್ಕಡಿ) ಕಟ್ಟಲು, ಕೋಣಗಳು ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ, ಆಗ ಕಂಡಿದ್ದೇ, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹೋರಿಗಳು... ತಂದು ತರಬೇತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ತೆಗೆಯಬಹುದು, ಅಂತ ಜಮೀನುದಾರರು ಅಂದರು ಕಾನನದ ಆಗಿನ ರಾಜ ಹೂಂಗುಟ್ಟಿದ್ದ, ಕಾನನಕ್ಕೆ ಹೋರಿಗಳು ಬಂದವು, ತರಬೇತಿ ಪಡೆದವು, ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಇಳುವರಿ ಬರತೊಡಗಿತು, ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸಗಳು, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿಗೆ ಬಂದವು, ಕಾನನದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತುವ ಬೀಜಗಳು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಸನಾದವು, ಬೆಳೆದ ಧಾನ್ಯಗಳು ಹಿಟ್ಟಾದವು, ಎಣ್ಣೆ ಕಾಳುಗಳಿಂದ ಎಣ್ಣೆ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ತಯ್ಯಾರಾಯ್ತು, ಗಾಣಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹೋರಿ ಎತ್ತುಗಳು ಸುತ್ತು ಹೊಡೆದವು. ಕಾನನದಿಂದ ನೇಗಿಲು, ಕೊಡಲಿ, ಕುಡುಗೋಲು, ಕುಂಟೆ, ಬಂಡಿಯ ಗಾಲಿ, ಎಲ್ಲದರ ರೂಪ ರೇಷೆಗಳು ಬಂದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ತಯ್ಯಾರಾದವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯೂರು ಹೋರಿಗಳು, ಕಾನನದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡತೊಡಗಿದವು ಅದೂ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ., ಜಮೀನುದಾರರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು, ಕೆಲಸ ಇಲ್ಲಿ ಕಳಿಸಿದರು, ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಹಿಗ್ಗಿ ಹೋದರು. ಹಳ್ಳಿಯೂರು, ಕಾನನದೂರಿನ ಕೆಲಸದ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹೋರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿತರಾಗಿದ್ದ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕೋಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅಂತ ಫರ್ಮಾನು ಕಸಿವಿಸಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿತು, ಹುಲಿರಾಯನ ಶೀಘ್ರ ಪರಿಹಾರ ಸರಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ, ಮೊದಲಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಕೋಣಗಳ ಕೊರತೆ, ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಹುಲ್ಲಿನ ಕೊರತೆ, ಹಿಡಿ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೋರಿಗಳಿರುವಾಗ ಹೊರೆಗಟ್ಟಲೇ ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುವ ಕೋಣಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಹುಲ್ಲು ತರಬೇಕೆಂಬ ಚಿಂತೆ. ಹೋರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಸ ಹೊಸ ಊಳುಮೆ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಹಿಡುವಳಿದಾರರಿಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಲು ಹಿಂಜರಿಕೆ. ಇತ್ತ ಹುಲಿರಾಯನ ಅಪ್ಪಣೆ, ಅದೇ ಕಥೆ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ, ಕೆಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬರೆದವು, ಚರ್ಚೆಗಳಾದವು ಇದೇ ಪರಿಹಾರ ಯಾರಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲದಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಯ್ತು.

ಅಷ್ಟೊತ್ತು ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತ ಸುಮ್ನೆ ಕೂತವಳು "ಮತ್ತೆ ಇನ್ನೇನಾಗತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿಗೆ ಪರಿಹಾರವಿಲ್ವಾ" ಅಂದ್ಲು, "ಹಾಗೆ ನೋಡಿದ್ರೆ ಈಗ ಕಾನನದೂರಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ", ಅಂದೆ "ಅಯ್ಯೋ ಕಾನನದೂರು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗ್ಲಿ, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಕಥೆ ಹೇಳಿ" ಅಂದ್ಲು. "ನೋಡು ಇದೆ ತಪ್ಪು" ಅಂದೆ, "ಏನ್ ತಪ್ಪು, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಚಿಂತೆ ನಮಗೇ ಅಲ್ವಾ" ಅಂದ್ಲು, ಅವಳು ಭಾವುಕಳಾಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಈ ಕಥೆ ಬಿಡು ನಮ್ಮ ಕಥೆ ಏನು ನಾಳೆ ಅನ್ನೋ ಭೀತಿ ಆಗಿತ್ತು, ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ತಲೆ ನೇವರಿಸುತ್ತ "ಮಾವನಿಗೆ ಎರಡು ಎಮ್ಮೆ ಕೊಂಡು ಕೊಡು ಅಂತ ಫೋನು ಮಾಡೋದು" ಅಂದೆ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮಂದಹಾಸ ಮಿನುಗಿತು, ಎದೆಗೆರಡು ತಟ್ಟಿ "ತರಲೆ ಬೇಡ ಪರಿಹಾರ ಹೇಳಿ" ಅಂದ್ಲು. "ಅಯ್ಯೋ ನಾನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡೊ ಹಾಗಿದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಇರ್ತಿದ್ದೆ ಆದ್ರೂ ಮನಸಿಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದ್ರೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ" ಅಂದೆ. "ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ" ಅಂದ್ಲು.

ಇದು ಬರೀ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ, ಕಾನನದ್ದೂ ಕೂಡ, ಹಾಗೆ ಕಾನನದ ಹುಲಿರಾಯ ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಹಾರ ಕಾನನಕ್ಕೇ ಸರಿಹೋಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ದೂರುವಂತಿಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ಈಗ ನಾವು ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದಂತೆ.. ಕಾನನದ ರಾಜ ಕಾನನದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಇಬ್ಬರದೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಕು.

ಎಲ್ಲಾ ರಾಜಕೀಯ... ಈಗ ಜಮೀನುದಾರರು ಏನು ಮಾಡಬಹುದು, ಹುಲಿರಾಯನ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಇವರೇ, ಅವನ ಪ್ರಚಾರ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ಜಾಗ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಲು ಬಂಡಿ ಕೊಟ್ಟು, ಹುಲ್ಲು ಹಣ್ಣುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿದವ್ರು ಇವರು, ಈಗ ಈ ಫರ್ಮಾನು ಹಿಂತೆಗೆಯುವಂತೆ ಒತ್ತಡ ತರುವ (ಲಾಬಿ ಅಂತಾರೆ ಅದಕ್ಕೆ) ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಹುದು, ಹಾಗೆ ಹುಲಿರಾಯ ಅದಕ್ಕೆ ಮಣಿದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲೂಬಹುದು, ಯಾಕೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಇವರಿಲ್ಲದೇ ಏನೂ ಆಗಲ್ಲ. ಹಾಗೇ ಹುಲಿರಾಯನ ಸಲಹೆಗಾರರೂ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅವಲೋಕನ ಮಾಡಿ ಇರುವ ಕೆಲವೇ ಕೋಣಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಗದು, ಅಲ್ಲದೇ ಹೀಗೆ ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ನೀತಿಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಕೆಲವು ಜಮೀನುದಾರರು ಒಕ್ಕಲುತನವನ್ನೇ ಬಿಡಬಹುದು, ಮೊದಲೇ ಬರಗಾಲ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇದು ಇನ್ನೂ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಮಾಡಬಹುದು ಅಂತ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚು ಮತ್ತು ಕ್ವಾಲಿಟಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಹುಲಿರಾಯ ಹಳ್ಳಿಯ ಸಹಭಾಗಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಹನಿ ನೀರಾವರಿಯಂಥ ಪರಿಹಾರದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು. ಕಾನನಕ್ಕಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲದೇ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿಗೂ ಹೀಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗಬಹುದು.

ಆದರೆ ಹುಲಿರಾಯ ಕಾನನದ ಚಿಂತೆ ಮಾಡೇ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ, ಕೋಣಗಳ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಅವನು ಕಿವಿಯಾಗಾಲೇಬೇಕು, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿಗೆ ಇದೊಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಸರಿಯಾಯಿತಲ್ಲ ಅಂತ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಹೀಗೆ ಸಧ್ಯ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕರೂ, ಮುಂದೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯೂರು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಸಿರು ಕಾನನದತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿ ನಿಲ್ಲದೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು, ಸರಿ ಆವಾಗ ಸಿಕ್ಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಕಾನನಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದಾಯ್ತು, ಇನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯೂರಲ್ಲೂ, ಭೂಮಿಯಿದೆ ಅದನ್ನೂ ಊಳಿದರೆ ಹೇಗೆ ಅಂತ ಚಿಂತಿಸಬೇಕು, ಪರಿಣಿತ ಎತ್ತು ಹೋರಿಗಳೂ ಇರುವ ಹಳ್ಳಿಯೂರಲ್ಲೂ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯ ಶಕೆ ಶುರು ಮಾಡಬೇಕು, **ಕಾನನದೂರಿನ ಗುತ್ತಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಗಳಿಸಿದ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರು, ಇಲ್ಲೂ ಬಿತ್ತನೆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಬೇಕು**, ಎಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಆ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದಡಿಯಿಡಬೇಕು.

ಅವಳಿಗೂ ಸರಿಯೆನ್ನಿಸಿರಬೇಕು "ಹೀಗೆ ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಲ್ವಾ" ಅಂದ್ಲು, "ಹೂಂ ಇರತ್ತೆ, ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಆಗಬೇಕಲ್ಲ, ಆಗತ್ತೆ ಅನ್ನೋ ಆಶಾಭಾವನೆ ಇರಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ, ಅಲ್ದೆ ಇದು ಬರೀ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ, ಸರಿಯೊ ತಪ್ಪೊ ನನಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಬರಗಾಲ ಕಳೆದು ಬೇಗ ಮಳೆಗಾಲ ಬೇಗ ಬಂದು ಬಿಡಲಿ, ಬೆಳೆ ಬೆಳೆದು ಒಕ್ಕಿ, ರಾಶಿ ಹಾಕಿ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ" ಅನ್ನೋಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಹೊರಗೆ ಚೂರು ಚೂರು ಹನಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಳೆ ಧೋ ಎಂದು ಸುರಿಯತೊಡಗಿತು, ಸೂರು ಹನಿಗಳೆರಡು ಅವಳ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಸಿಡಿದವು, ಅದ ತಪ್ಪಿಸಲು ನನ್ನ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅವುಚಿಕೊಂಡಳು, "ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಟೀ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದು" ಅಂದೆ, "ಪಕೊಡಾ ಜತೆಗೆ" ಅಂದ್ಲು ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು... "ಚಹಕ್ಕೆ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲೇ ಹಾಕು ದಟ್ಟವಾಗಿರ್ತದೆ" ಅಂದೆ ಬೇಕಂತಲೇ... "ಕಾನನದೂರಿನಂತೆ ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲೇ ಅಂದ್ರೆ ಆಗಲ್ಲಾರೀ, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿಂದ ಹಸುಗಳ ಹಾಲು ಜಾಸ್ತಿ ಬರೋದು, ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ನಂದಿನಿಯಾಗೋದು, ನಂದಿನಿ ಹಾಲಿನದು ಚಹ ಸಿಗತ್ತೆ ಬೇಕಂದ್ರೆ, ಎಮ್ಮೆ ಹಾಲೇ ಅಂದ್ರೆ, ಮೊದಲು ಎಮ್ಮೆ ಸಾಕಿ ಅದು ಹಾಲು ಕರೆಯೋವರೆಗೆ ಕಾಯ್ತೀರಾ" ಅಂದ್ಲು. ನನ್ನ ಕಥೆ ಅರ್ಥವಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು... "ಸಧ್ಯ ಬಾಯಾರಿದೆ, ಬೇಕಿರೋದು ಹಾಲಿನ ಚಹ ಅಲ್ವಾ ಅದೇ ತಾ" ಅಂದೆ. ನಸುನಗುತ್ತ ಪಾಕಶಾಲೆಗೆ ನಡೆದಳು... ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಿಟಕಿ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತೆ...

ಈ ಲೇಖನ ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ ಅಷ್ಟೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರು ತಪ್ಪು ಯಾರು ಸರಿ ಅಂತ ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶ ನನ್ನದಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೊ ಯಾರನ್ನೊ ಹೋಲಿಸಿ ಅವಮಾನಿಸಿಲ್ಲ, ಬರೀ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಸರಳ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ಕೊಟ್ಟ ಪರಿಹಾರವೊ ನನ್ನ ಮನಸಿಗನ್ನಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸರಿಯೆನ್ನಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ, ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರಲೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ಹಸಿರು ಕಾನದೂರಿನಿಂದ ಲೇಖನಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಈ ಲೇಖನ ಬರೆಯಲು ಪ್ರೇರಣೆ, ಇನ್ನೂ ಕೂಡ ದಿನಾಲೂ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಬರುತ್ತಿರುತ್ತವೆ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ(ಹೌದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ) ಮರುಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ, ಯಾರಿಗಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಂಪನಿಯ ಈ-ಮೇಲ ಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಲಾಕ ಆಗಿರಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ, ಅದನ್ನು ಹಂಚಿ ಹಾಗೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಬರೆದು ಪ್ರೊತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ.

ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನಿಂದ...

"ರೀ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡ್ರಿ ಕಂಪನಿಗಳೂ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಲವ್ ಲೆಟರ ಕೊಡ್ತಿವೆ, ಪಿಂಕ್ ಸ್ಲಿಪ್ ಅಂತೆ" ಅಂತ ಚೀರಿದ್ಲು, ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನೀರು ಗಂಟಲಿನಲ್ಲೇ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಕೆಮ್ಮುತ್ತ ಹೊರಗೋಡಿ ಬಂದೆ... "ಲೇ ಏನೇ ಹೇಳ್ತಿದೀಯಾ" ಅಂದ್ರೆ "ಅದೇ ಪಿಂಕ್ ಚಡ್ಡಿ ಅಂತ ಇಷ್ಟು ದಿನಾ ಅದೇನೊ ಲವರ್ಸ್ ಡೇ ವಿರುದ್ಧ ಮಾಡಿದರಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಪಿಂಕ್ ಸ್ಲಿಪ್ ಅಂತ ಏನೋ ಮಾಡ್ತಿದಾರ್ರೀ" ಅಂದ್ಲು. "ಹೂಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದಾರೆ" ಅಂದೆ "ಒಹ್ ರಜೇನಾ, ನಿಮಗೂ ಸಿಗುತ್ತಾ" ಅಂದ್ಲು "ಹೂಂ ಅದೊಂಥರಾ ಪರಮನಂಟ್ ರಜೆ" ಅಂದೆ. ಕೈಲಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆ ಅಲ್ಲೇ ಬೀಸಾಡಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕೂತು "ಏನ್ರೀ ಇದು, ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ" ಅಂದ್ಲು. "ಏನ್ ಮಾಡೋದು ಕೆಲ್ಸ ಇಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಹೊಗಿ ಅಂತ ಹೊರದಬ್ಬತಾ ಇದಾರೆ, ಅದೇ ಪಿಂಕ ಸ್ಲಿಪ್ಪು ಅಂದೆ" "ಹಾಳಾದೋರಿಗೆ, ಕಲರು ಪಿಂಕೇ ಬೇಕಿತ್ತಾ, ರೆಡ್ದು ಸ್ಲಿಪ್ಪು ಅನ್ನೊಕೇನಾಗಿತ್ತು" ಅಂತ ಬೈಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋದವಳು ಮತ್ತೆ ಬಂದ್ಲು, "ಅಂದ ಹಾಗೆ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿ ಯಾಕೆ ಬಂತು' ಅಂತ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ "ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ ಬಿಡು" ಅಂದ್ರೆ "ಒಹ್ ಕಥೇನಾ, ರೀ ಹೇಳ್ರಿ ಅದನ್ನ ಪ್ಲೀಜ" ಅಂಥ ಗೋಗರೆದಳು. "ಮುಂದೆ ಏನ್ ಕಥೆ ಅಂತ ನಾ ಕೂತಿದ್ದರೆ ಇವಳದೊಂದು ಕಥೆಯಾಯ್ತು" ಅಂತ ಬೈದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಕೊಂಡು ಕೂತ್ಲು. ಇನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ರೆ ಅಷ್ಟೇ ಇವಳು ಪಟ್ಟು ಸಡಲಿಸಲೊಳ್ಳಲು ಅಂತ "ಆಯ್ತು ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು" ಅಂತಿದ್ದಂಗೆ ಮಗ್ಗಲು ಬಂದು ಮಗುವಿನಂತೆ ಕೂತು ಕೂತಹಲಭರಿತ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನನ್ನೆಡೆಗೆ ನೆಟ್ಟಳು. "ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ..." ಶುರುವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ "ರೀ ಕೆಲಸದ ಕಥೆ ಹೇಳು ಅಂದ್ರೆ ಇದೇನ್ರಿ ಅಡಗೂಲಜ್ಜಿ ಕಥೆ ಹೇಳ್ತಿದೀರಾ" ಅಂತ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಲು. "ನಾ ಹೇಳಲ್ಲ ಹೋಗೇ, ನಡುನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕ್ತಿಯಾ ನೀನು, ಕಥೆ ಅಂದ್ರೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಶುರುವಾಗೊದು" ಅಂತ ಸಿಡುಕಿದೆ. "ಪ್ಲೀಜ್ ಪ್ಲೀಜ ಹೇಳಿ" ಅಂತ ಕೊರಳಿಗೆ ಜೋತು ಬಿದ್ಲು. ಹೀಗೊಮ್ಮೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡಿದೆ... "ಒಕೇ, ಒಕೇ, ನಡುವೆ ಮಾತಾಡಲ್ಲ, ಆಮೇಲೆ ಮಾತಾಡ್ತೇನಿ," ಅಂತ ಬಾಯಿ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂತ್ಲು.

ಅದೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯೂರು, ಹಸು ಕರುಗಳು ಹಾಯಾಗಿ ಒಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು, ಹಸಿರು ಮೇಯಲು ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ ಇತ್ತು, ಮಳೆ ಬಂದರೆ ಜೊಳ ರಾಗಿ ಬೆಳೆದರೆ ಹೆಚ್ಚು, ಊಟ ಒಪ್ಪತ್ತು ಆದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ದಿನ ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನಿಂದ ಕೆಲವರು ಬಂದರು, ಇಲ್ಲಿನ ಹಸು ಕರುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿನಿಸಿದರೆ ಹಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುತ್ತವೆ, ಅಂದರು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಸಿರಿದೆ ಹಸುಗಳಿಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಹಸುಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ನಮಗೆ ನಿಮಗೆ ಹಾಲು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂದರು. ಹಸುಗಳಿಗೂ ಹುಲ್ಲಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು, ಒಣ ದಂಟು ಸೊಪ್ಪು ತಿಂದ ದನಗಳು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನಲು ತುದಿಗಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತವು.

ಒಂದು ದೊಡ್ಡಿ(ದನದಮನೆ, ದನ ಕರು ಕಟ್ಟುವ ಜಾಗ) ಶುರುವಾಯಿತು, ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನಿಂದ ಹುಲ್ಲು ಬಂತು, ಹುಲ್ಲಿನೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ಹಸುಗಳೂ ಬಂದವು. **ಅವು ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದವು ಹಂಡೆಗಟ್ಟಲೆ ಹಾಲು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.** ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹಸುಗಳು ಅವ್ವಾಕ್ಕಾದವು. ಹೆದರಿದ ಕೆಲವು ಹಸುಗಳು ದೊಡ್ಡಿ ಸೇರಲಿಲ್ಲ, ಕೆಲವು ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲಿನಾಸೆಗೆ ಸೇರಿದವು. ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಹುಲ್ಲು ಹಾಕಿದರು ಮೊದಮೊದಲು ಕಡಿಮೆ ಹಾಲು ಕರೆದರೂ, ಬರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪೈಪೊಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರೆಯತೊಡಗಿದವು. ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನವರು ಖುಶಿಯಾದರು ಕಡಿಮೆ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೈ ಸವರಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹುಲ್ಲು ಸುರಿದರು. ಅವರೆಷ್ಟು ಸುರಿದರೂ ಅದು ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನ ಹಸುಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆಯೇ. ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹಸುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಖುಶಿಯಾಗಿ ಹಾಲು ಕರೆದವು, ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನ ಹಸುಗಳು ಎರಡೇ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ಹಾಲು ಕರೆದರೆ, ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹಸುಗಳು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಹಾಲು ಕರೆದವು. ಅವರು ಮತ್ತಷ್ಟು ಖುಶಿಯಾಗೆ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹುಲ್ಲಿನೊಂದಿಗೆ ಧಾನ್ಯವನ್ನೂ ಹಾಕಿದರು ಅದರ ರುಚಿ ಹಚ್ಚಿಸಿದರು, ಧಾನ್ಯ ಬೇರೆ ಸಿಗುತ್ತದೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಹಸುಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕರೆದವು.

ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲು, ಧಾನ್ಯ ತಿಂದು ತಿಂದು ದೊಡ್ಡಿಯ ಹಸುಗಳು ದಷ್ಟಪುಷ್ಟವಾದವು, ಅವುಗಳ ನೋಡಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಸುಗಳು ದೊಡ್ಡಿ ಸೇರಲು ಬಂದವು, ಹೀಗೇ ಒಂದಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಿ ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ದೊಡ್ಡಿಗಳಾದವು. ದೊಡ್ಡಿ ಸೇರುವ ಹಸುಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಾದವು, ಹಸುಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡಿ ಸೇರಲು ಮಾನದಂಡಗಳು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದವು ಇಂತಿಷ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆದರೆ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿ ಅಂತ ಹೇಳಲಾಯ್ತು, ಹಸುಗಳು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯತೊಡಗಿದವು, ಅದನ್ನು ಕಲಿಸುವ ಹಲವು ತರಬೇತಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಹಸುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು, ಕಡಿಮೆ ಹುಲ್ಲು ತಿಂದು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳು ತಯ್ಯಾರಾದವು.

ಹಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹುಲ್ಲು ಕೊಡುವ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಸೇರತೊಡಗಿದವು, ದೊಡ್ಡಿಗಳು ಪೈಪೊಟಿಗಿಳಿದು ನಾ ಹೆಚ್ಚು ನೀ ಹೆಚ್ಚು ಅಂತ ಹುಲ್ಲು ಕೊಡತೊಡಗಿದರು. ಹಸುಗಳೂ ದೊಡ್ಡಿಯಿಂದ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಜಿಗಿದಾಡಿದವು. ಹಸು ಹಿಡಿದು ಕೊಡುವ ಕಮೀಷನ್ನು ಏಜೆಂಟ್ರು ತಯ್ಯಾರಾದರು, ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ದೊಡ್ಡಿಗೆ ದೂಡಿದರು.

ಹಸುಗಳನ್ನು ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿಗೆ, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲಿನಿಂದ ದೊಡ್ಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸಲು ಗಾಡಿಗಳು ಬಂದವು, ಹಸು ಸಾಗಿಸುವ ಗಾಡಿಗಳ ಮಾಡಿ ಕೆಲವರು ಜೀವನ ಮಾಡಿದರು. ಹಸುಗಳನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಲು ಅಂಗಡಿಗಳು ಬಂದವು, ಅವುಗಳು ಕೋಡುಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದದ್ದೇನು, ಬಾಲದ ಕೂದಲು ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದೇನು, ಬಲು ಅಂದದಿ ಅವು ಬಳಕುತ್ತ ನಡೆದದ್ದೇನು. ಹಸುಗಳ ಹಾಲಿನ ಡೇರಿಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ತೆರೆದು ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ಕೆಲವರು ಹಾಲು ಕರೆದು ಬೇಸತ್ತ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಪಾರ್ಕು ಕಟ್ಟಿದರು. ದೊಡ್ಡಿಯವರೂ ಹಸುಗಳನ್ನು ತಿಂಗಳು ಎರಡು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಇಂಥ ಪಾರ್ಕುಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ಹಿರಿ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದ ಹಸುಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಾಲು ಕರೆದವು.

ಹಸುವಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿರೆ ನೋಡುವ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು, ಗೆಜ್ಜೆ ಗಂಟೆ ಮಾರುವ ಅಂಗಡಿಗಳು, ಕಾಲಿಗೆ ನಾಲು ಬಡೆಯುವ ಜನರು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲು ಟ್ಯಾಂಕರುಗಳು, ಕುಣಿಕೆ, ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗಗಳ ತಯ್ಯಾರಿಸುವವರು, ಕೊನೆಕೊನೆಗೆ ಅವು ಹಾಕಿದ ಸಗಣಿಯ ಬೆರಣಿ ತಟ್ಟಿ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಹೀಗೆ ಬೇರೆಯೂರಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಸುಗಳು ಬಂದವು, ಆ ಹಸುಗಳು ತಂಗಲು ಇನ್ನಷ್ಟು ದೊಡ್ಡಿಗಳಿಗೆ ಜಾಗ ಮಾರಾಟವಾದವು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳ ಹಾಲಿನ ಕ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು, ಸರಕಾರ ಹಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಹೇರಿ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟಿತು, ಕೆಲ ಪೇಪರು, ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದವು. **ನಮ್ಮ ಹಸು ಇಷ್ಟು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮದು ಇಷ್ಟು ಹೊರೆ ತಿನ್ನುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮದು ಹತ್ತು ಲೀಟರು ಹಾಲು ಕರೆಯುತ್ತದೆ, ಒಹ್ ನಿಮ್ಮದು ಆರೇ ಲೀಟರಾ...** ಅನ್ನೊ ಮಾತುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದವು ಹಸುಗಳು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗಿದವು, ಗೂಳಿಯಂತೆ ಹೂಂಕರಿಸಿದವು, ದೊಡ್ಡಿ ಸೇರದ ಹಸುಗಳ ಮುಂದೆ ಹೊಟ್ಟೆಕಿಚ್ಚುಪಡುವಂತೆ ಒಡಾಡಿದವು. ಕೆಲವು ಹಸುಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿಗೆ ಕಳಿಸಲಾಯಿತು, ಹಸಿರು ಕಾನನದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಕೆಲವು ಮರಳಿ ಬಂದರೆ ಕೆಲವು ಅಲ್ಲೇ ಯಾವುದೊ ದೊಡ್ಡಿ ಸೇರಿ ಸೆಟಲ್ಲು ಆದವು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಹಸುಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಅದರ ವರ್ಣನೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅಷ್ಟೊಂದು ಝರಿಗಳಿಗೆ, ಜಲಪಾತಗಳಿವೆ ಅಲ್ಲಿ, ಜುಳು ಜುಳು ಹರಿವ ಸ್ಪಟಿಕದಂತೆ ಶುಧ್ಧ ನೀರಿನ ಹರಿವುಗಳಿವೆ, ಹಸಿರು ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿದೆ, ಹಸಿರು ಬಿಡಿ ಹೂವು ಪುಷ್ಪಗಳ ಬನಗಳಿವೆ, ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕಾಮನ ಬಿಲ್ಲು ಕಾಣುತ್ತೆ ಅಂತನ್ನುವ ಹಲವು ಬಣ್ಣದ ಕಥೆಗಳ ಹೇಳಿದವು. ಹಸುಗಳ ಕಣ್ಣ ತುಂಬ ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನ ಕನಸುಗಳೆ ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ಹಸುಗಳಿಗೆ ಕಾನನದೂರಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾನೂನುಗಳದವು, ದೊಡ್ಡಿ ಮಾಲೀಕರು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನಿಂದ, ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪೈಪುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರು, ಇಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಕರೆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೀಳುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ ಇಲ್ಲಿನ ಹಸುಗಳ ಹಾಲು ಕರೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳಾದವು. ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಮಶೀನುಗಳು ಬಂದವು, ಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸಲು, ಹಂಚಲು, ಎಲ್ಲ ಮಶೀನುಗಳು ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನಿಂದ ಬಂದವು. ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಲು ಕರೆದರೇ ಹೊರತು ಯಾರೂ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಬೆಳೆಸಲಿಲ್ಲ, ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಮಶೀನು ತಂದರೇ ಹೊರತು ತಯಾರಿಸಲಿಲ್ಲ... ಹೇಗೊ ಇದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯೂರು ಹೇಗೊ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಹುಲ್ಲು ಬಂದು ಬೀಳುವುದು, ಹಸುಗಳು ಕರೆದ ಹಾಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮತ್ತೆ ಹಾಲಿನ ಹಲವು ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾಗಿ, ಮೊಸರು, ಮಜ್ಜಿಗೆ, ಬೆಣ್ಣೆ ತುಪ್ಪ ಬಂದವು, ಇಲ್ಲೂ ತಯ್ಯಾರಾದವು, ಖೋವ, ಪೇಡೆ, ಕುಂದಾ, ಹಲ್ವಾ, ಹಾಲಿನ ಪುಡಿ, ಕೆನೆ, ಕುಲ್ಫಿಗಳು ಒಂದೊ ಎರಡೊ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಂದವು, ಎಲ್ಲರೂ ತಿಂದರು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟರು. ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಹಸುಗಳು ಹಾಲು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕರೆಯಬೇಕಾಯಿತು, ಹಾಲು ಹಿಂಡಿ ಹೀರಿ ಹಿಪ್ಪೆಯಂತಾದವು, ಬೇರೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಒತ್ತಡದಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿ, ಹಾಲಿನೊಟ್ಟಿಗೆ ರಕ್ತ ಹಿಂಡಿದವು. ಹಳೆಯ ಹಸುಗಳನ್ನು ಕಸಾಯಿಖಾನೆಗೆ ದೂಡಲಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಹೊಸ ಹಸುಗಳು ಅಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ಹೊಸ ಹಸುಗಳೂ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಹಾಲು ಕರೆದವು ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದವು, ಜಂಬದಿಂದ ಜಿಗಿದಾಡಿದವು, ಹಸುಗಳ ಹಾರಾಟ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೆಂದು ಹಲವರು ತಗಾದೆ ತೆಗೆದರು, ಹೀಯಾಳಿಸಿದರು, ಹೀಗಳೆದರು, ಕೆಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಬರೆದವು ಜರಿದವು. ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನಲ್ಲೂ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನ ಹಸುಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾದವೆಂದೂ, ನಮ್ಮ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೂಗು ಕೇಳಿಬಂದವು.

ಹೀಗೇ ಎಲ್ಲ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅದೊಂದು ಸಾರಿ ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿಗೆ ಬರಗಾಲ ಅಪ್ಪಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಸಿರಿಲ್ಲ, ಹುಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಹಾಲೇನು ಮಾಡೋಣ ಅಂದವು ದೊಡ್ಡಿಗಳು. ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತ ಹಾಯಾಗಿದ್ದ ಹಸುಗಳಿಗೆ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟಿತು. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಹಳ್ಳಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕಾನನದ್ದೇ ಮಾತುಗಳು, ಕೊಲಾಹಲ ಶುರುವಾಯಿತು, ದೊಡ್ಡಿಗಳು ಹಳೆಯ ಹಸುಗಳನ್ನು ಹೊರದೂಡಿದವು, ಹೆಚ್ಚು ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಹಸುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜಾಗ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಯಿತು. ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಗುಲ್ಲು, ಹುಲ್ಲು ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡಿಗಳು ಹುಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಹಸುಗಳ ಹೊರದೂಡತೊಡಗಿದವು. ಹಲವು ದೊಡ್ಡಿಗಳು ಮುಚ್ಚಿದವು, ಕೆಲವು ಹುಲ್ಲು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದವು...

ಹಸುಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹುಚ್ಚರಂತಾದವು, ಎಲ್ಲೊ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡಿ ಸೇರಿದವು, "ಗೂಳಿ ಬಿದ್ದರೆ ಆಳಿಗೊಂದು ಕಲ್ಲಂತೆ". ಗೂಳಿ ಹೂಂಕರಿಸಿ ಮೆರೆದಾಡಿರುತ್ತಲ್ಲ, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಅಂತಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ಕಲ್ಲು ಒಗೆಯುತ್ತಾನೆ, ಈಗಲೇ ಸಿಕ್ಕಿದೆ ಬಾ, ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ನೆಗೆದು ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವೆಂದು. ಕೆಲ ಪತ್ರಿಕೆ ಪೇಪರುಗಳು ಹಸುಗಳನ್ನೇ ಜರಿದವು, ಆ ದೊಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಗಿದೆ, ಈ ದೊಡ್ಡಿಯಿಂದ ನೂರು ಹಸುಗಳ ತೆಗೆಯಲಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸುದ್ದಿ ಮಾಡಿದರು, ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಚಾರ್ಟು, ಟೇಬಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು... ಹುಲ್ಲು ತಿಂದದ್ದೆ ತಪ್ಪೆಂದರು, ಹಸುಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ, ಬಂದಾಗ ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲರದೂ ಒಂದೇ ವರಾತ, ಎಲ್ಲರೂ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದರು, ಹಸುಗಳೂ ಕೂಡ... ಯಾರ ತಪ್ಪು, ಯಾರನ್ನು ಬೈಯಬೇಕು, ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪು ಹಸುಗಳದಾ, ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಯಾವುದೇ ಹುಲ್ಲುಗಾವಲು ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯೂರಲ್ಲೂ ಹಸಿರು ಕಾನನ ಬೆಳೆಸಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ, ಇಲ್ಲೇ ಹಾಲು ಕರೆಯಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ, ಹಾಲು ಕರೆಯುವ ಮಶೀನುಗಳ ನಾವೇ ರೆಡಿಮಾಡಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾಕೆ ಅದಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಹಸಿರು ಕಾನನದೂರಿನ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆವು, ಅಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದ ಬರಗಾಲ ಬಂತು ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಯಿತು. ಈಗ ಹಸುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹುಲ್ಲು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ ಅಂದರೆ... ಅದಕ್ಕೆ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದಿವೆ ಅಂದರೆ... ಮನಸು ತೃಪ್ತಿಯಾಗುವವವರೆಗೆ ಕಲ್ಲು ಒಗೆಯಿರಿ, ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಚಾವಟಿಯಿಂದ ಬಾರಿಸಿ, ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗುಂಡು ಹಾಕಿ. ತಪ್ಪು ಹಸುಗಳದೆ ಅಂದಾದರೆ ಅದೇ ಸರಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಥೆ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ, ಮುಗಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದಾರೆ ಮುಗಿದಿದೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ...

"ಹೂಂ ನಿನಗೂ ಕಲ್ಲು ಒಗೆಯಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಾ, ಒಗಿ, ಕೈಗೆ ಎನು ಸಿಗುತ್ತದೊ ಅದನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಗಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಗುಂಡು ಹಾಕು" ಇನ್ನು ಎನೇನೊ ಅರಚುತ್ತಿದ್ದೆ, ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿದಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು... ಅವಳು ಬಾಯಿ ಮೇಲೆ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೂತು ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವಳು... ನನ್ನ ಬಾಯಿಮೇಲೆ ಬಟ್ಟಿಟ್ಟಾಗಲೇ ಸುಮ್ಮನಾದೆ.. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಜೋರಾಗಿ ಅರಚಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು... ಮನೆಯತುಂಬ ಸೂತಕ ಕಳೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು, ಎಷ್ಟೊ ಹೊತ್ತು ಹಾಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು, ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಏನು ಕಾದಿದೆಯೊ.. ಸಮಯವೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗದೇ ಹಾಗೆ ಕುಳಿತರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಮಯ ನಿಲ್ಲಲ್ಲ... ನಿಲ್ಲ ಕೂಡದು... ಸಂಜೆಯಾಯಿತು... ರಾತ್ರಿಯೂ ಆಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ... ಚಹ ಮಾಡಿ ತಂದಳು, ಹಾಲು ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿದ್ದಳು!. ಕುಡಿಯುತ್ತ ಕುಡಿಯುತ್ತ... "ಕಥೆ ಕಥೆಯೆನಿಸಲಿಲ್ಲ..." ಅಂದ್ಲು. "ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಾಗೇ, ವಾಸ್ತವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಮಂಜಿಲಗಳು" ಅಂದೆ. "ನಾಳೆ ಎನಾಗುತ್ತೊ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಇಂದು ಖುಶಿಯಾಗಿರೋಣ, ಇಷ್ಟು ದಿನ ಯಾಕೆ ನನಗೆ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ" ಅಂದ್ಲು. "ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಗೊತ್ತಾದರೂ ಏನು ಅಗಬಹುದಿತ್ತು" ಅಂದೆ. "ಮತ್ತೆ ಬರಗಾಲ ಕಳೆದು, ಮಳೆ ಬರಬಹುದು ಆಗ ಇಲ್ಲೂ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆಯಬಹುದು" ಅಂತಿದ್ದಳು ಏನೊ ಸಮಾಧಾನದ ಮಾತಿರಬೇಕು. "ಅದು ಬಿಡು ಎನಾದರಾಗಲಿ ನಾ ನಿನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಏನೊ ಮಾಡೋಣ" ಅಂದೆ. "ಏನೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಎರಡು ಒಳ್ಳೆ ತಳಿ ಹಸು ಸಾಕಿ ಬಿಡೋಣ, ಜೀವನ ಹೇಗೊ ಸಾಗುತ್ತದೆ" ಅಂದ್ಲು ತರಲೆ. "ನಿನಗೇನು ಹಸು ಹಾಲು ಕರೆಯಲು ಬರ್ತದಾ" ಅಂದೆ "ನೀವಿದೀರಲ್ಲ, ನಾ ಚಹ ಮಾಡಿ ಕೊಡ್ತೇನೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ" ಅಂದ್ಲು ನಗುತ್ತಿದ್ದೆ, "ಇನ್ನೊಂದು ಕಪ್ಪು ಹಾಲಿನಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದ ಚಹ ಬೇಕಾ" ಅಂದ್ಲು, ತಲೆ ಸಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು, "ಹಾಲು ಹಾಲಾಹಲವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ, ಸ್ಟ್ರಾಂಗ ಚಹ ಮಾಡಿ ಕಡಿಮೆ ಹಾಲು ಹಾಕಿ ತಾ" ಅಂದೆ... ತರಲು ಒಳಗೆ ಹೋದ್ಲು... ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲ ಹೇಳೊಕೇನು ಏನೊ ಹೇಳಬಹುದು... ಹೀಗೇ ಮತ್ತೆ ಎನೊ ಹೇಳುತ್ತ ಸಿಗೋಣ...

ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲ ಪತ್ರಿಕೆ, ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸುದ್ದಿಗಳ ಓದಿ ಅದೇ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಮನಸಿಗೆ ತೊಚಿದ್ದು ಗೀಚಿದೆ... ಗೆಳೆಯ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹಾಲು ಹಾಕುವವ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ "ಏನ್ ಸಾಮಿ ಕಂಪ್ಯೂಟರು ಬಿದ್ದೊಗದಂತೆ" ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಇವ "ಹಾಂ ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಈಗ ಎತ್ತಿ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟೇದೀನಿ" ಅಂದನಂತೆ. ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಂಬಳ ಅಂತ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು, ಬ್ಯಾಕಪ್ಯಾಕ ಐಡಿ ಕಾರ್ಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಮಾರು ದೂರ ಹೋಗಲು ನೂರು ಕೇಳುವ ಆಟೊಗಳನ್ನು, ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಉಪ್ಪುಸವರುವಂತೆ ಕೆಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬರೆದಿರುವುದನ್ನು, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಬರೆಯಬೇಕೆನಿಸಿತು. ತಪ್ಪು ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರದು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಸರಿ ಮಾಡುವುದು ಅಂತ ಯೋಚಿಸಬೇಕೆನಿಸಿತು. ನನ್ನ ಕೈಲಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತೊ ನಾ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ವೃತ್ತಿ ಇದು, ನನಗೇನು ನಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುವಂಥದ್ದು ಮಾಡಿರುವೆನೆಂದೂ ಅನಿಸೋದಿಲ್ಲ, ಏನೊ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಖಾಲಿ ಕೂತಿಲ್ಲ, ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಗಳಿಸಿಲ್ಲ, ಹೆಚ್ಚು ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬ ಜಂಭವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ, ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟು ಗಳಿಸುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೇನೊ ಕನಸುಗಳು, ಏನೊ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಕರಗಿಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇ ಅಂತಾರಲ್ಲ "ಎತ್ತು ಏರಿಗೆಳೆದರೆ, ಕೋಣ ಕೆರೆಗೆ ಎಳೆಯಿತಂತೆ" ಹಾಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವು ತಳಕು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜೀವನದ ಬಂಡಿ ಎತ್ತೊ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನೊ ಹಾಗಿದೆ. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನು ಸೆಟಲ್ಲು ಆಗಬೇಕು ಅನ್ನೊ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಮತ್ತೆ ಸ್ಟ್ರಗಲ್ಲು ಶುರುವಾಗಿದೆ. ಜೀವನವೇ ಹಾಗೆ ಕಾಲಚಕ್ರ ತಿರುಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಮೇಲೇರಿದ್ದು ಕೆಳಗಿಳಿಯಲೇಬೇಕು, ಕೆಳಗಿಳಿದದ್ದು ಮತ್ತೆ ಮೇಲೇರಲೇಬೇಕು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಸಹನೆ ಬೇಕು. ಎನೊ ನನಗನಿಸಿದ್ದು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ ನಿಮಗೂ ಸರಿಯೆನಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ, ಸರಿಯೆನಿಸದೆ ಕಲ್ಲೆಸೆಯಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಎಸೆಯಿರೆ ಅದರಿಂದಲೇ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ!...

ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದೋ ಬರೆದ ಎರಡು ಸಾಲುಗಳು ನೆನಪಾದವು...

ಬದುಕೊಂದು ದಾರಿಯಂತೆ
ದೂರ ದೂರಕೆ ಹರಡಿದೆ.
ದಾರಿ ಪಕ್ಕದ ಮರದ ನೆರಳಲಿ ನಿಂತೆ
ಹಣ್ಣು ಕಿತ್ತು ತಿಂದು ಸಿಹಿಯೆಂದೆ.
ಸಿಹಿಯೆಂದು ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಲಾದೀತೆ
ಸಾಗಲಿನ್ನೂ ಸಾವಿರ ಮೈಲಿ ಕಾದಿದೆ.

ನಾಳೆ ದೀಪಾವಳಿಯೆಂದು ಇಂದು
ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕೆ.
ಮೊನ್ನೆಯ ಅಮವಾಸ್ಯೆಯ ನೆನೆದು ಇಂದಿನ
ಬೆಳದಿಂಗಳಿಗೆ ಖುಷಿಯಾಗಬೇಕೆ.
ನಾಳೆ ಹೊಳೆಯುವ ನಕ್ಷತ್ರದ
ಕನಸು ಇಂದೇ ಯಾಕೆ.
ಇಂದು ಒಂದು ಮಿಣುಕು
ದೀಪವಾದರೂ ಇರದೇ ಇರಬೇಕೆ.

ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಓದಿದ್ದು ಇಷ್ಟಾ ಆದ್ರೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ರೆ ಚುಚ್ಚಿ ಇಂಚೆ (ಇ–ಅಂಚೆ) ಹಾಕಿ... ನನ್ನ ವಿಳಾಸ pm@telprabhu.com . ಹೀಗೆ ನೀವು ಓದಿ ಖುಶಿಯಾಗಿದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರಿಗೂ ಇದನ್ನ ಕಳಿಸಿ, ಸಂತೋಷ ಇರೋದೇ ಹಂಚೋಕೆ ತಾನೆ...

http://blog.telprabhu.com